

عنوان مقاله:

راهکارهای کاهش ردپای زیست محیطی در حمل و نقل گردشگری تحصیلی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه رستگرازاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه رازی

عباس مهروان - استادیار گروه معماری، دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله محاسبه ردپای زیست محیطی بخش حمل و نقل در گردشگری تحصیلی میباشد. ردپای زیست محیطی به منظور بررسی تأثیرات زیست محیطی تولیدات، فعالیتها و خدمات بشری بر کره زمین است. مصرف منابع و تولید زباله بیشتر از میزانی است که سیاره زمین بتواند خود را با آن وفق دهد. ردپای زیست محیطی در ایران 2.8 هکتار در مقیاس جهانی (هکتار جهانی) است، در صورتیکه ظرفیت زیستی ایران 0.9 هکتار جهانی میباشد. از طرفی گردشگری یکی از صنایع مصرف کننده شناخته میشود و رشد سریع آن تغییرات اجتماعی، اقتصادی و زیستمحیطی بسیاری را به دنبال دارد. برگزاری کنفرانسها به عنوان یکی از فعالیتها در گردشگری باهدف تحصیل و آموزش صورت می پذیرد. کنفرانسها به دلیل حضور شرکت کنندگان غیربومی (شرکت کنندگان خارج از محدوده استان) اثرات زیست محیطی قابل توجهی به خصوص در بخش حمل و نقل دارند. در این مقاله با روش تحلیلی توصیفی ردپای زیست محیطی ناشی از حمل و نقل شرکت کنندگان در برگزاری مجمع اتحادیه انجمنهای علمی دانشجویی در دانشگاه رازی، محاسبه میگردد. ردپای زیست محیطی ناشی از حمل و نقل در برگزاری این مجمع 3.8 gha و ردپای زیستمحیطی هر نفر بهطور متوسط 300 m2 میباشد. ردپای زیست محیطی در صورت استفاده از قطار برون شهری به جای استفاده از اتوبوس، 2.59 gha و ردپای زیست محیطی حمل و نقل هر نفر 200 m2 محاسبه شده است. استفاده از قطار برونشهری منجر به کاهش 1.21 gha در ردپای زیست محیطی گردشگران تحصیلی میگردد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، ردپای زیست محیطی، گردشگری، حمل و نقل گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/701550>

